

КОПІЯ

008
002

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА

01601, м. Київ, вул. Командарма Каменєва 8, корпус 1

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

20 травня 2014 року

14:15

№ 826/6094/14

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі колегії:
головуючого судді Шулежка В.П.,
судді Іщука І.О.,
судді Потрїбнїченка І.М.,
при секретарі Пасїчний С.В.,

за участю сторїн:

представник позивача – ██████████,

представник відповідача – ██████████

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Київської міської державної адміністрації до Державної виконавчої служби України про визнання дій незаконними, скасування постанови та зобов'язання вчинити дії,-

ВСТАНОВИВ:

З позовом до Окружного адміністративного суду міста Києва звернулася Київська міська державна адміністрація (надалі також позивач) до Державної виконавчої служби України (надалі – ДВС України, відповідач) про визнання незаконними дій по винесенню постанови від 04.02.2014р. в рамках виконавчого провадження № 20049868 про накладення штрафу на Київську міську державну адміністрацію; скасування постанови від 04.02.2014р. про накладення штрафу на Київську міську державну адміністрацію в рамках виконавчого провадження № 20049868; зобов'язання в рамках виконавчого провадження № 20049868 винести постанову про зупинення виконавчого провадження до розгляду комісією по розподілу жилої площі, що надається громадянам, які внаслідок Чорнобильської катастрофи перенесли променеву хворобу будь-якого ступеня або стали інвалідами, дітям-інвалідами, які потребують особливого догляду, сім'ям, що втратили годувальника з числа осіб, віднесених до категорії 1, затвердженої розпорядженням виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 18.03.2010р. № 151 (в редакції розпорядження) виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 28.11.2011р. № 2205.

Свої позовні вимоги позивач обґрунтовує тим, що на виконання рішення суду рішенням комісії по розподілу жилої площі ██████████ неодноразово розподілялось житло, проте останній від отримання розподіленого житла відмовлявся.

В подальшому, у зв'язку із смертю ██████████, облікову справу персформлено на ██████████ (на підставі посвідчення дружини померлого громадянина з числа (ліквідаторів, потерпілих) категорії 1, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою) та які перебувають на квартирному обліку у вказаній державній адміністрації, комісією прийнято рішення, яким розгляд справи ██████████ відкладено до з'ясування правонаступника жилої

площі, яка належала па праві приватної власності гр. [REDACTED]

Враховуючи зазначені обставини, позивач вважає, що у ДВС України є всі підстави для винесення постанови про зупинення виконавчого провадження, відповідно до вимог ст.ст 37-39 Закону України «Про виконавче провадження».

У судовому засіданні представник позивача позовні вимоги підтримав повністю просив суд позов задовольнити.

Представник відповідача позовні вимоги не визнав повністю та зазначив, що оскаржувана постанова винесена ДВС України відповідно до вимог чинного законодавства посилаючись на обставини, викладених в запереченнях проти адміністративного позову.

Розглянувши подані сторонами документи і матеріали, заслухавши поясненні представників сторін судом встановлено наступше.

На виконанні у відділі примусового виконання рішень ДВС України перебувал виконавче провадження ВП № 20049868 з примусового виконання виконавчого листа № 2х 2/09 виданого 23.10.2009 р. Голосіївським районним судом міста Києва, резолютивної частиною якого зазначено: «зобов'язати Київську міську державну адміністрацію надати [REDACTED] ([REDACTED] р.н., уродженцю міста Києва) з членами його сім'ї окрему квартиру з усіма вигодами, яка відповідає санітарним і технічним вимогам (урахованням права на додаткову жилу площу у вигляді окремої кімнати).

На підставі зазначеного виконавчого листа та заяви стягувача державним виконавцем відділу примусового виконання рішень ДВС України винесено постанову про відкриття виконавчого провадження ВП № 20049868 від 01.07.2010 р., боржнику встановлено строк на самостійне виконання рішення суду, копію постанови направлено боржнику до виконання стягувачу до відома.

Ухвалою Голосіївського районного суду міста Києва від 10.09.2012 р. у справі № 2601/15333/12 замінено сторону виконавчого провадження, а саме: стягувача — [REDACTED] на його правонаступника [REDACTED].

Державним виконавцем на адресу відповідача направлялись вимоги від 16.11.2010 р. 27.03.2012р., якими відповідач попереджався про відповідальність за умисне невиконання рішення суду.

Також, вказаними вимогами зобов'язано відповідача надати письмове поясненні службової особи, яка є відповідальною за виконання вищевказаного рішення суду, та причини його невиконання.

Незважаючи на вищевказані заходи, рішення суду боржником не виконано.

За невиконання без поважних причин у встановлений державним виконавцем строк рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, які можуть бути виконані лише боржником, постановою державного виконавця відділу примусового виконання рішень ДП України від 04.02.2014р. накладено на Київську міську державну адміністрацію штраф розмірі 680,00 грн., та вимогою державного виконавця призначено новий строк для виконання.

Оцінюючи подані сторонами докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи їх сукупності, та враховуючи, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, суд дійшов висновку про необґрунтованість позовних вимог виходячи з наступного.

Порядок та умови виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), відповідно до закону підлягають примусовому виконанню у разі невиконання їх добровільному порядку визначає Закон України «Про виконавче провадження».

Відповідно до статті 1 Закону України «Про виконавче провадження» виконавче провадження, як завершальна стадія судового провадження та примусове виконання рішень інших органів (посадових осіб) - це сукупність дій органів і посадових осіб, зазначених цьому Законі, спрямованих на примусове виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), які здійснюються на підставах, у спосіб та в межах повноважень визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, виданими відповідно цього Закону та інших законів, а також рішеннями, що відповідно до цього Закону підлягають

2

примусовому виконанню (далі - рішення).

Стаття 5 Закону України "Про виконавче провадження" визначає, що державний виконавець зобов'язаний здійснювати необхідні заходи щодо своєчасного і повного виконання рішення, зазначеного в документі на примусове виконання рішення (далі - виконавчий документ), у спосіб і порядок, визначені виконавчим документом.

Частиною 1 статті 6 Закону України «Про виконавче провадження» встановлено, що державний виконавець зобов'язаний використовувати надані йому права відповідно до закону і не допускати у своїй діяльності порушення прав та законних інтересів фізичних і юридичних осіб.

Частиною 1 статті 27 Закону України «Про виконавче провадження» зазначено, що у разі ненадання боржником у строки, встановлені частиною другою статті 25 Закону для самостійного виконання рішення, документального підтвердження повного виконання рішення державний виконавець на наступний день після закінчення відповідних строків розпочинає примусове виконання рішення.

Відповідно до положень статті 75 Закону України «Про виконавче провадження», після відкриття виконавчого провадження за виконавчим документом, що зобов'язує боржника вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, державний виконавець перевіряє виконання рішення не пізніше ніж на наступний день після закінчення строку, встановленого частиною другою статті 25 цього Закону для самостійного виконання рішення.

Якщо рішення підлягає негайному виконанню, його виконання перевіряється не пізніше наступного робочого дня після відкриття виконавчого провадження.

У разі невиконання зазначених вимог без поважних причин державний виконавець накладає на боржника штраф відповідно до статті 89 цього Закону і не пізніше п'яти робочих днів з дня його накладення повторно перевіряє стан виконання рішення.

Статтею 89 Закону України «Про виконавче провадження» зазначено, що у разі невиконання без поважних причин у встановлений державним виконавцем строк рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, та рішення про поновлення на роботі державний виконавець вносить постанову про накладення штрафу на боржника - фізичну особу від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; на посадових осіб - від двадцяти до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; на боржника - юридичну особу - від сорока до шістдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та встановлює новий строк виконання.

У разі повторного невиконання рішення боржником без поважних причин державний виконавець у тому ж порядку накладає на нього штраф у подвійному розмірі та звертається до правоохоронних органів з поданням (повідомленням) про притягнення боржника до кримінальної відповідальності відповідно до закону.

Дослідивши наявні в матеріалах справи докази, судом встановлено, що відповідачем до боржника доведено наявність рішення суду, яке набрало законної сили, боржник попереджався про необхідність його самостійного виконання, однак, боржником рішення суду виконано не було, що призвело до вжиття відносно нього вищевказаних заходів примусового виконання.

Окрім того, частиною 5 статті 12 Закону України «Про виконавче провадження» передбачено, що сторони зобов'язані протягом трьох робочих днів письмово повідомити державного виконавця про повне чи часткове самостійне виконання рішення боржником, а також письмово повідомляти державного виконавця про виникнення обставин, що зумовлюють обов'язкове зупинення виконавчого провадження, про встановлення відстрочки або розстрочки виконання, зміну способу і порядку виконання рішення, зміну місця проживання чи перебування (у тому числі про зміну їх реєстрації) або місцезнаходження, а боржник - фізична особа - про зміну місця роботи.

В той же час, судом встановлено, що з моменту винесення постанови про відкриття виконавчого провадження ВП № 20049868 від 01.07.2010р. до дати винесення постанови про накладення штрафу від 04.02.2014р. боржник не скористався своїми правами, а саме: не звернувся до державного виконавця в порядку ст. 35 Закону України «Про виконавче провадження» із заявою про відкладення провадження виконавчих дій.

Заява про зупинення виконавчого провадження від боржника до органів ДВС України також не надходила.

Беручи до уваги зазначені обставини, колегія суддів приходить до висновку, що державним виконавцем виконавчі дії проведені у відповідності до вимог закону, що регулюють виконавче провадження, підстави для скасування постанови про накладення штрафу ВП № 20049868 від 04.02.2014р. відсутні, оскільки державний виконавець діяв в межах у спосіб та в порядку, встановленими Законом.

Окрім того, суд зазначає, що положеннями ст. 37 Закону України «Про виконавче провадження» передбачено виключний перелік обставин, що зумовлюють обов'язкове зупинення виконавчого провадження.

В той же час, позивач не надав суду доказів наявності такої підстави, а тому позовні вимоги в частині зобов'язання ДВС України в рамках виконавчого провадження № 20049868 винести постанову про зупинення виконавчого провадження задоволенню не підлягають.

Частиною другою статті 19 Конституції України закріплено обов'язок органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини першої статті 71 Кодексу адміністративного судочинства України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 72 цього Кодексу.

В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

В даному випадку відповідачем доведено правомірність своїх дій та винесення оскаржуваної постанови.

Враховуючи викладене, суд приходить до висновку про необґрунтованість позовних вимог і відсутність підстав для їх задоволення.

Беручи до уваги положення ст. 94 Кодексу адміністративного судочинства України відшкодування судового збору позивачу не здійснюється.

Керуючись ст.ст. 94, 158-163 КАС України суд,-

ПОСТАНОВИВ:

В задоволенні позовних вимог Київської міської державної адміністрації відмовити повністю.

Постанова може бути оскаржена в апеляційному порядку шляхом подачі до Окружного адміністративного суду міста Києва апеляційної скарги на постанову протягом десяти днів з дня отримання копії постанови. Копія апеляційної скарги одночасно надсилається особою, яка її подає до Київського апеляційного адміністративного суду.

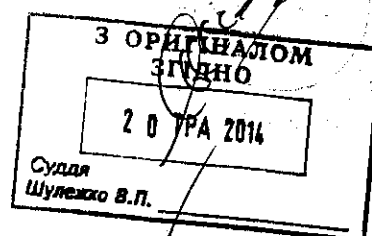
Якщо апеляційна скарга не була подана у строк, встановлений ст. 186 КАС України, постанова набирає законної сили після закінчення цього строку.

Повний текст постанови складений та підписаний 26.05.2014 р.

Головуючий суддя

Суддя

Суддя

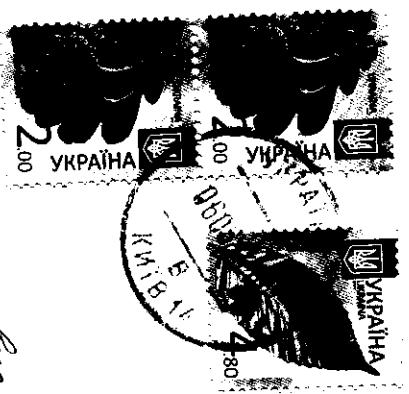
В.П. Шулежко

І.О. Ішук

І.М. Погрібніченко

Прочитано та пронумеровано
27/05/14
аркушів
Секретар судового засідання
С.В. Пасічник

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ
СУД МІСТА КИЄВА
01601, м. Київ, вул. К. Каменєва, 8,
корпус 1

*Нейбена леста германска
агелініем хагед
бул. Шевченків, 26,
м. Київ,
01601*

Р
КИЇВ 14
01014 0873355 4